

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznani (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primeroma znižja.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Yredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 248.

Ljubljani, v petek 30. oktobra 1891.

Letnik XIX.

Vabilo na naročbo.

S 1. novembrom pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.
Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.
Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravnništvo „Slovenca“.

Državni zbor.

Z Dunaja, 29. oktobra.

Sava, Mirna, ljubljansko močvirje in radeški most.

Prizadevanje poslancev Kuna in Povšeta, da bi dosegla primerno vladno podporo za vravno Sava in Mirne, za osuševanje ljubljanskega barja in za napravo mostu čez Savo pri Radečah, ni bilo zastanj. Onidan sem poročal o zneskih, ki so za vravno Sava in državnih cest v proračun postavljeni za prihodnje leto. Gledé Sava zaukazala je vlada napraviti načrt za njeno vravno pričeni od mostu, ki nad Tacnom pod Šmarno Goro drži čez Savo, proti meji hrvatski. Nedavno sta omenjena poslanca vodnemu stavbenemu uradu izročila spomenico, v kateri priporočata, naj se pri sestavi načrta za vravno savskih bregov pri Kresnicah ob enem ozira tudi na litijsko polje, kateremu po Savi preti velika nevarnost. Zagotavljalo se je njima, da se to zgodi, in da se bodo v pospeševanje tega dela za prihodnja leta večji zneski postavljali v državni proračun.

Tudi gledé Mirne imelo je posredovanje omenjenih poslancev ugoden uspeh. Ravnokar sem zvedel, da je poljedelsko ministerstvo z odlokom z dne 9. oktobra t. l., št. 10458, deželni vladi kranjski naznanilo, da za vravno Mirne dovoli polovico vseh troškov, t. j. 70.000 gld., kar je tem pomembnejše, ker je vlada dozda najvišje petdesetodstotne doneske iz melioracijskega zaklada dovoljevala samo za vravno hudournikov, ne pa po ravni tekočih vod.

To nam daje upanje, da vlada dovoli enako petdesetodstotno podporo tudi za osuševanje ljubljanskega močvirja. Ker ministerstvo poljedelstva prevzame dotično podporo na melioracijski zaklad, treba bo dotični deželni zakon premieniti v tem smislu. Pričakujemo, da se to zgodi že v prihodnjem zasedanju deželnega zbora in da bo mogoče prihodnjo spomlad pričeti to prevažno deželno-kulturno delo.

Zaradi mostu čez Savo pri Radečah sta bila omenjena poslanca te dni vnovič pri vojnem ministerstvu, kjer so priznavali važnost tega mostu in obljubili po vsej moči s svojim vplivom pri vladi podpirati njegovo gradnjo. Če bi bila dotična zadeva pravočasno iz Ljubljane prišla na Dunaj, bili bi del državne podpore postavili že v proračun l. 1892, ki se ravnokar razpravlja v poslaniški zbornici.

Tiskarsko društvo. — Soda.

Po razglasitvi došlih vlog in peticij, med katerimi je bila tudi zadnjič sklenjena resolucija konservativnega obrtnega društva v Ljubljani gledé kontingentiranja obrtnega davka, odgovarjal je ministerski predsednik na dve interpelaciji; Pernerstorferju je razkladal, da so gosposke pravilno ravnale, razpustivši društvo dunajskih stavcev, ker je prelomilo pravila s podpiranjem ljudi, ki so bili ustavili delo, in da državna tiskarna ni ravnala proti koristi privatnih tiskarn.

V drugi interpelaciji odgovarjal je poslancu Neuberu, da je vlada gledé prodaje sode vsem izdelovalcem zaukazala rabiti le steklenice s cinastim zapiralom, v katerem sme biti le 10 odstotkov ali ena desetinka svinca. Vnanji izdelovalci so večidel ubogali, dunajski pa ne, ampak so vložili več prošelj, da bi vlada preklicala svoj ukaz. Ali ministerstvo je odbilo vse take prošnje in hoče tudi v prihodnje skrbeti za to, da se izvršijo vladne naredbe in da zdravje sodapivcev ne pride v nevarnost.

Budgetna razprava.

(Peti dan.)

Prva točka dnevnega reda je bilo nadaljevanje budgetne razprave in sicer o cestnih in vodnih stavbah, pri katerih je bilo oglašanih še več govornikov, ki so obravnavali potrebe svojih okrajev in dežel v tej zadevi. Češki poslanec Kaftan je tožil, da se za Češko premalo zgodi. Dežela plačuje 99 milijonov goldinarjev davka in gotovo zasluži obilnejšo podporo, katere ji ne bodo mogli odrekati.

Rutovski je razpravljal gališke potrebe, ob enem pa vladi priporočal, naj po vzgledu drugih držav na posodo vzame kakih 500 milijonov goldinarjev in z njimi izvrši vse vodne stavbe, vravnavanje vod, osuševanje močvirij itd.

Za njim je govoril češki poslanec dr. Lang, o katerem je predsednik naznanjal, da se je dal izbrisati izmed govornikov. Ali on je rekel, da tega ni storil in predsednik mu je brez ugovora dal besedo. Kdo je bil tako postrežljiv, da ga je brez njegove vednosti izbrisal iz vrste govornikov, se ni dalje preiskovalo.

„Res carinthiacae“.

S Koroškega, 28. oktobra.

(Konec.)

Vprašanje je tedaj, smemo li koroški Slovenci napravljati podružnične shode, ali ne? — Na to vprašanje pa moramo od-

LISTEK.

Pismo.

XV.

Gospod vrednik! Brr! Mrzla burja brije okrog voglov in po zelenih tratah osipa jesenskim cveticam zadnje krasove. Posebno za majaronček je ta burja nevarna in vzlasti v notranjskih mestih, kjer se ima v kratkem voliti nov deželni poslanec. Vsejali so pred nekaterimi tedni, kmalu ko je g. Gorup odložil svoj mandat, po teh krajih majaron, a ni se prijel, sedaj pa še ta ledena burja! — Celó „slovenskemu društvu“ bi bila kmalu sapo zaprla. Skoro da so se njegovi pristaši v nepremagljivih radikalnih trdnjavah radikalnih mest in trgov sramovali njegove solidne tvrdke! Skoro bi bili morali ponavljati besede: „Med svoje sem prišel, a moji me niso vsprejeli!“ Ti šmentana burja kraška, kako si nezanesljiva in kako radogleda preiskuješ človeku srce in obisti!

Notranjci se na volitev pripravljajo, Istrijani pa jo imajo danes. Sicer imajo Slovani večino treh glasov, a najbrže bodo pri volitvi zmagali Italijani, v Istri namreč in v Ljubljani imajo radikalni elementi poseben patent, ki zagotavlja izvolitev onim, ki imajo

manjšino volilcev na svoji strani. To je bilo znano že Faustu, ki trdi:

Wer recht behalten will und hat nur eine Zunge,
Behält's gewiss!

V javnem življenju v sedanjem veku omike in finosti, igrajo odločilno ulogo takozvana „argumenta baculatoria“ ali „batine“. To praktikujejo zlasti istrski Lahoni pri vsaki volitvi. V zasebnem življenju pa se ti dokazi „ad hominem“ ne obnesejo vselej. Tako n. pr. g. Elija Predović, znani napredno-radikalni agitator v Ljubljani, ni kar nič „židane“ volje, odkar je na prešičjem trgu brez uzroka tako namlatil z gorjačo nekega mesarja, da se še sedaj ne vé, ali bo kedaj okreval, ali nikoli. — Sedaj še le vemo, odkod da izvira vpliv ljubljanske radikalno-liberalne gospode vzlasti ob volitvah. Vidi se, da propovedanje „Narodovo“: Čim preje pogine jezuitsko-klerikalni zmag, tem bolje, čim preje se zatre zalega brezdomovinske svojati, ne pada na nerodovitna tla in da nam je v tem oziru nadejati se v najbližji prihodnosti bujnih cvetov in izrednih sadov. — Zato le naprej tako za narodni napredek!!

Toda radikaleci slovenski v potrebi tudi batino skrijejo in nataknejo celó rokovice, kader tako bolje kaže. Tako n. pr. ni še ugoden čas med nami javni agitaciji za razkol; zato pa se tem intenzivneje dela

na tihem, z lépa. Kako nedolžno n. pr. piše v zadnji številki „Slov. Svet“ poln avstrijskega patrijotizma in katoliškega navdušenja nastopne besede: „Prese-ljevanje galiških Rusov v Rusijo narašča poslednja leta vedno bolj. Težko življenje v domovini jih sili, da si iščejo pribežališča v sorodnem jim po duhu in veri kraju, — a v svoji nadi se preselenci tudi ne varajo, kajti ruska administracija jih radostno sprejme in jim odločuje zemljo v obdelovanje... Preseljujejo se pa ne samo preprosti ljudje, ampak tudi duhovniki, kateri dobé v Rusiji po ukazu sv. sinoda tudi službo.“

Kaj ne, gospod vrednik, kako nedolžno in pa — istinito! Rusija je dežela mleka in medu, vzlasti letos, ko vsled silne lakote nima 25 milijonov ljudi niti trave dovolj, da bi se z njo nasitili. — In res v isti 20. številki imenovani list sam na drugem kraju našteva, zakaj da se ruski kmetje selijo iz domovine. Kot glaven uzrok navede — premalo zemlje! — Torej domačini na Ruskem imajo premalo zemlje in se morajo zato izseljevati, gališke Ruse pa ruska administracija „radostno“ sprejme in jim odločuje zemljo. Čudna ta ruska administracija, ki te zemlje ne privoši domačinom kmetom, ki bolj ljubi katoliške Rusine nego pravoslavne Ruse. Seveda o „prozelitstvu“ tu ne more biti govora!!

govoriti z odločnim: da! Podružnice sv. Cirila in Metoda nimajo samo pravice, temveč tudi dolžnost, napravljati društvene shode.

Družbe sv. Cirila in Metoda pravila, ki so potrjena z odlokom vis. c. kr. ministerstva notranjih stvari z dne 9. aprila 1885, pravijo o tem: „§ 3. (Dobava denarnih pomočkov) Družbeni denarni pomočki so: d) prihodki od napravljenih besed, zabavnih shodov, dramatičnih in drugih dopuščenih iger, beril in razlag.“ Doslovno glasi se tudi § 3. točka d) podružničnih pravil, kjer se še dostavlja: „Sredstva, da se doseže ta (podružnice) namen, so: II. Napravljanje zborov podružnice in nje načelnistva, da se dopolni naloga, ki je po pravilih glavne družbe podružnicam odkazana.“

Podružnična načelnistva ravnajo tedaj, sklicujoč shode, popolnoma v smislu družbenih pravil, potrjenih po visokem ministerstvu.

Kako se tedaj ti shodi morejo prepovedati, ne da bi kaka nepostavnost k temu dajala povoda? Ali je morda že to, da so te podružnice slovenske, da se shodi vrše v slovenskem jeziku, že dosti hud prestop, da jih kar od kraja prepovedo?! Kaj naj sploh še obvelja, če se že pravila društev, potrjenih od najvišjega oblastva, ne smejo več izvrševati?!

Ravno tisto nedeljo, katero se je zabranil podružnični shod na Bistrici, zborovali sta podružnici za Pliberk in Otiški vrh pa okolico, ne da bi kdo skušal shoda zabraniti ali omejevat i govore! Dne 18. oktobra zborovala je zopet jako sijajno podružnica za Kotmarovas in okolico, ne da bi delal kdo katerikoli zaprek, ali komu branil govoriti! Tisti dan, ko se je zabranil shod na Ledenicah, zborovala je podružnica v Medgorjah; shod bil je sijajen, udeležba mnogobrojna, in razgovarjalo se je o šolah, in tudi o drugih potrebah našega ljudstva, ker je vse to čisto v smislu društvenih pravil! Čemu so pa pravila, če se ne sme po njih ravnati?!

V vsem zborovale so letos razne koroške podružnice že dvajsetkrat, ne da bi se kje kak shod bil zabranil, ali delale od strani vlade sitnosti! Tudi v beljaškem okraju bili so letos, kolikor se spominjamo, že štirje društveni shodi, ne da bi se bili zabranili!

Vprašamo tedaj: Kako to? Na Otiškem vrhu, v Kotmarivasi, Smihelu, Medgorjah in tolikih drugih krajih se je smelo zborovati (tu so bili shodi čisto dovoljeni in postavni, saj nihče ni zinil, da bi to ne bili!), — na Bistrici in Ledenicah pa ne!

Kako in zakaj je jedna in ista reč v tem kraju dovoljena, v onem ne?! Ali za okraj beljaški in za okraj celovski ter velikovski ne veljajo jedne in iste postavbe?!

Če so društveni shodi nepostavni ter se morajo zabraniti, zakaj se niso zabranili takoj iz početka?! Koliko podružničnih shodov vršilo se je zadnja leta po Slovenskem, ne da bi se temu delale zapreke! In zdaj bodi kar nakrat drugače, ker je tako volja nekaterih nemško-liberalnih gospodov?!

Ko bi pač tudi mi Slovenci imeli kje v bližini tako dobre brate, „sorodne po duhu in veri“! Tedaj bi našim rojakom ne bilo treba v daljno Ameriko. Toda upajmo, da se izseljevanje iz naših krajev kmalu poneha. V prvostolnici slovenski je že obrt tako razvita in imajo obrtniki toliko posla, da ga več ne zmagujejo. Večja dela morajo oddajati prisilni delavnici in kaznilnicam. Seveda: davek plačevati in kaj zaslužiti, oboje je preveč. Najbolj modro je, da oni, ki plačujejo davek, — kadé tobak, oni pa, ki ne plačujejo nobenega davka in katere morajo davkoplačevalci rediti, ti naj pa imajo zaslužek! S tem se pač najradikalneje prav po Mostovem načinu razsekuje socialni vokal!

Toda taka vprašanja sedaj v Slovincih ne vzbujajo posebnega zanimanja, vzlasti nobenega ne pri naši radikalni gospodi. Čemu tudi? Tu se gre za vsakdanji kruh, a kaj ima ta opraviti s programom naše napredno-narodne gospode! „Le cléricalisme c'est l'ennemi“, to je géslo, ki vzbuja zanimanje, klerikalizem, to je naš sovražnik, tega zatreti, uničiti, pobiti, tedaj — rešena je Slovenija!

Toda še družega sovražnika domovini so v najnovejšem času našli naši radikali. To so slovenski državni poslanci na Dunaju. Kar čez noč niso več

Kje ostane tu pravica, kje enakopravnost?? Gospóda, to nam račite tolmačiti!

Ali za nas koroške Slovence res že ne veljajo več iste postavbe, kakor za naše nemške sosesde? Li res mislite, da smo Slovenci le za to, da delamo Nemcem tlako, plačujemo trdi denarni in krvni davek, — več, nego ošabni sosed?

Če pa „liberalna“ gospóda misli, da bode na tak način zatrla slovenski živelj na Koroškem, zadržala prosih in napredek slovensko-narodne stvari, — močno se bo opekla! Pretrpeli smo koroški Slovenci že dosti hudega preganjanja, pretrpeli bomo tudi to novo nakano!

Naše nasprotnike pa opozarjamo na besede slovečega socialnega politika msgr. dr. Jos. Scheicherja, ki dobro poznajoč razmere človeške družbe, piše *) doslovno tako-le: „Beschränkung des Vereins- und Versammlungsrechtes, polizeiliche Ueberwachung der Staatsunterthanen, Belagerungszustand selbst und Ausnahmsgesetze, haben noch nie und nirgends eine Bewegung aufgehalten, wenn dieselbe aus einem Misstande oder Bedürfnisse hervorgieng. Auch das Hausmittel des alten Absolutismus, Beschränkung der Rede- und Schreibfreiheit war stets ohnmächtig den Ideen gegenüber!“

— — Pričakujemo, da bode slavno vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda tudi v tem slučaju popolnoma storilo svojo dolžnost, varovalo stališče družbe in vedelo njena pravila spraviti v pravo veljavo!

Posebej pa se koroški Slovenci tudi v tem slučaju zopet obračamo do gg. državnih poslancev slovenskih, naj se oni, ki so nas že ob tolikih prilikah toliko rodoljubno in bratsko branili in se za naše pravice potegovali, tudi v tem slučaju zopet za nas potegujejo, nam pripomorejo do naših pravic ter na najvišjem mestu razjasnijo vso stvar! Hvaležen jim bode za to ves slovenski narod!

— — — — —
*) „Glücksrad-Kalender für Zeit und Ewigkeit“. 1892. Str. 98.

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. oktobra.

Notranje dežele.

Hohenwartov klub. Naši naprednjaki vidijo veliko nesrečo za Slovence baš v Hohenwartovem klubu, in na to delajo, da bi ta klub razbili. Tega si drugače tolmačiti ne moremo, da naši naprednjaki sploh političnega življenja dobro ne poznajo, ali da ne zasledujejo dovolj pazno vseh političnih dogodkov. Le pogledajte, kako napadajo nemški liberalci Hohenwartov klub, in s kakim veseljem poročajo o vsakem razpору v tem klubu. Kako veseli bi bili, ko bi se ta klub razbil. Iz vsega tega moremo sklepati, da je obstanek tega kluba velike važnosti. Ta klub je največja ovira, da levičarji ne dosežejo svojih namenov. Kdor pazno čita nemško-liberalna glasila, bode precej videl, da se liberalci trdno nadejajo, da zasedejo ministerske stole, kadar razpade Hohenwartov klub in ta državnik izgine s političnega pozorišča. Vse kaže, da imajo tudi prav. Oni pa, ki rujejo proti Hohenwartovemu klubu, de-

„Narodu“ po volji, ker še vedno niso v objemu z — Mladočehi. Seveda uspehi Mladočehov v državnem zboru ti gotovo „Narodu“ imponujejo in takih bi želel tudi slovenskim poslancem! — To pač moramo reči, da agitacija „Narodova“ proti složnemu postopanju vseh slovenskih poslancev je osnovana prav po mladočeskem vzgledu. Agitacija se namreč prične s članki in nadaljuje z dopisi in telegrami!

Torej tudi prepir med državnimi poslanci hoče imeti „Narod“, prepir povsod, to je njegova najnovejša diviza, prepir po vsaki ceni in ob vsaki priliki, prav kakor poje o razprtih zakonskih Abraham a. s. Klara:

Will er sauer, so will sie süß,
Will er Mehl, so will sie Gries;
Schreit er: hu, so schreit si: ha!
Ist er dort, so ist sie da.
Will er essen, so will sie fasten,
Will er gehen, so will sie rasten,
Sagt er ja, so sagt sie nein,
Trinkt er Bier, so trinkt sie Wein,
Ist er dies, so isst sie das,
Singt er Alt, so singt sie Bass.

Will er hü, so will sie hot,
Das ist ein Leben, erbarm es Gott.

lajo le za zjednjeno levico, če tudi od Plenerja nimajo pričakovati nobene nagrade za to.

Narodni klubi. Od neke strani se priporoča, da bi Slovenci izstopili iz Hohenwartovega kluba, češ, saj tudi poslanci drugih narodnosti imajo narodne klube. To pa pač ni še zadosten povod za osnovo takega kluba. Vprašanje je, če so uspehi teh narodnih klubov zares taki, da morejo koga mikati za osnovo novega kluba. Jediní poljski klub ima pokazati uspehe, ali to pa ne prihaja od tod, da je klub osnovan na narodni podlagi, temveč od ugodnega političnega položaja sploh. Poljaki hodijo sedaj z desnico, sedaj z levico, obe se poganjata za njih prijateljstvo, ker so potrebni za večino. Poljski klub je pa tudi tako množesteven, da se je vredno ozirati nanj. Galiciji pa Nemci ne pripisujejo takega pomena, ker ne leži ob potu, ki vede iz Nemčije do Adrije. Zaradi tega je pa položaj Poljakom dosti ugodnejši in uspeh poljskega kluba večji. Kaki so pa uspehi mladočeskega in rusinskega kluba? Mi prav nobenih ne vidimo, če tudi sta oba ta kluba osnovana na narodni podlagi. Da celó nemški nacionalci se ne morejo hvaliti. Zjednjena levica pa nikakor ni osnovana na narodni podlagi, kakor nekateri mislijo, temveč na vse drugih načelih, na načelih manšeterskega lažiliberlizma in pa državnega centralizma. Nemštvo je le sredstvo za drugo teh namenov. Mnogim levičarjem ni dosti na nemški narodnosti, ko bi le drugje za svoje namene našli podpore. Ker pa dosedaj Slovani niso nikjer bili posebno navdušeni za židovski liberalizem, samo zaradi tega je zjedinjeni levici še toliko na nemštvo ležeče. Levica pa ima zaradi tega tudi večji vpliv, ker je najmnogostevnejši klub v državnem zboru. Slovenski, oziroma jugoslovanski klub bi pa štel k večjemu nekaj čez dvajset poslancev, njegov vpliv bi bil minimalen. Kdo vé, če bi nam potem še Loteli drugi klubi, ki bi bili v ugodnejšem položaju, dovoliti kak sedež v kakem odseku. Ravno tako malo bi se ozirali na nas, kakor se ozirajo na Rusine ali pa na protisemite. Dokler so naši poslanci v konservativnem klubu, pa naše besede le nekaj veljajo, ker jih v potrebi podpira do sedemdeset glasov in je med temi več mož, ki tudi v višjih krogih kaj veljajo. Za ves ta večji vpliv zahvaliti se imamo jedino Hohenwartovem klubu. Sicer pa ni res, da imajo vse druge narodnosti svoje klube. Rumuni so tudi v Hohenwartovem klubu. Coroninijev klub tudi ni osnovan na narodni podlagi. Iz povedanega je pač razvidno, da poseben klub bi za nas Slovence ne bi bil koristen in da tudi mnogi drugi politiki ne spoznavajo potrebe, da bi se klubi osnovali po narodnosti.

Slovenci in vlada. Saj od Slovencev tako ni odvisno, če se ohrani sedanja vlada ali pride druga, tako sodijo mnogi in sklepajo iz tega, da ni nobenega povoda, da slovenski poslanci podpirajo vlado. Tako mnenje je pa krivo, pa tudi poniževalno za našo delegacijo. Iz tega bi vsakdo smel sklepati, da naši poslanci na Dunaju zares prav nobenega vpliva nimajo. Tisti ljudje, ki pa tako govoré, so pa v svojem mišljenju jako nedosledni. Od naših poslancev zahtevajo to in ono, vsako krivdo izvrčajo na-nje. Če beseda naših poslancev na Dunaju zares tako malo velja, potem pač ne gre, od njih toliko zahtevati. Ko se je sešel državni zbor, mislilo se je obče, da odstopi Taaffe, ali pa vsaj, da se vlada tako preustroji, da bode popolnoma levičarska. Stara desnica je razpala in levičarji so bili gospodje položaju. V tem neugodnem stanju je grof Hohenwart napel svoje moči, osnoval nov močen klub in tako napravil nekako protivesje levičarskemu klubu in omogočil obstanek sedanje vlade. Ko bi pa Slovenci sedaj istopili iz Hohenwartovega kluba, zrušili bi to protivesje in omogočili levičarsko vlado. Naši poslanci imajo pač moč, sedanji vladi omajati stališče, in to bi storili tudi, ko bi poslušali naše napredne politike. Zal, da so preslabi, da bi mogli pri sedanjem neugodnem stanju toliko vplivati, da bi za Taaffejem prišla kaka boljša vlada. Zaradi tega se pa njim ne sme zameriti, če podpirajo Taaffeja, vsaj je celó znan radikalni slovenski vodja se ob priliki izrazil, da bode vsaka vlada, ki sedaj utegne priti, slabša, nego je Taaffejeva.

Mladočehi. Mnogi pri nas silijo, da bi se mi poprijeli politike Mladočehov. Tako zahtevanje je pa naravnost smešno. Mladočehi so s svojo politiko zagazili v skrajno obupen položaj. Masařyk, ki je jeden najbistroumnejših zastopnikov, je priznal, da najbrž za Mladočeha ne bode družega izhoda, da nastopijo pasivno politiko. Ta vodja sam pa priznava, da od pasivne politike drugače ni pričakovati uspeha, da se narod odpovetudi plačevanju davkov. Tukaj ne bomo preiskavali, je li taka opozicija na Češkem izvedljiva. V tak položaj bi pa tudi prišli Slovenci, ko bi njih zastopniki se ravnali po navetih naših naprednjakov. Naš narod pa gotovo ni zrel za tako opozicijo, kakor jo je priporočal Masařyk. Za to je treba najboljša vrenjenih gospodarskih razmer. Mi Slovenci pa nismo tako gospodarski močni in bi le „Südmarek“ imela bogato žetev, ko bi kaj tacega poskušali. Politika naših naprednjakov privela bi le narod naš v pogubo.

Volitve v Pragi. Pri dopolnilnih volitvah za mestni zastop v Pragi se razmerje strank ni prav nič premenilo. Mladočehi so se nadejali, da bodo zmagali z vsemi svojimi kandidati. Mladočeski listi so pisali, da se bode pri teh volitvah odločila osoda češkega naroda. Praški volilci so pa pokazali,

da znajo prav ceniti zasluge mladočeške stranke, ki je spravila narod v obupen položaj.

Vnanje države.

Balkan. Bivši srbski finančni minister Mijatović je v „Standardu“ priobčil članek, v katerem hvali politiko sedanjega turškega sultana. Mej drugim pravi, da srbski in bolgarski politiki vedó, da samostojna Srbija in Bolgarija le tako dolgo morata obstati, dokler vlada sultan v Carjigradu, pa tudi drugod po Balkanu se širi prepričanje, da je nezavisnost balkanskih držav odvisna od tega, kdo vlada v Carjigradu. V interesu Srbije in Bolgarije, pa tudi evropskega miru je, da Carjigrad ne premeni gospoda svojega. V Srbiji še neso tako prepričani o potrebi Turčije, kakor v Bolgariji, kjer bolje poznajo rusko politiko, pa s časom bodo se že Srbi zmordili. Bolgarski minister Načević se je že 1886. leta bil izrazil, da je balkanska zveza brez Turčije nezmislj. Majhne balkanske države se morajo zbrati okrog sultana, da jih varuje. Obžalovati je, da so se stvari tako zasukale, da se že Srbom in Bolgarom zdi potreben obstanek Turčije.

Črnogora in Turčija. Črnogorska vlada zahteva od Turčije primerno zadoščenje zaradi poslednjih napadov Albancev na Črnogorce, mej drugim, da se strogo kaznujejo napadavalci. Turčija je bajé pripravljena za vsacega ubitega plačati 6000 pijastrov, za ranjence pa tudi primerno svoto.

Afganistan in Rusija. Iz Afganistana odšlo je posebno odposlanstvo v Peterburg, da se bode pogajalo z Rusi o sklepu trgovske pogodbe. Ta pogajanja bodo velike važnosti, ker preko Afganistana gre trgovina iz Srednje Azije v Indijo. Ta trgovina se je pa povzdignila, od kar so zgradili transkapiško železnico.

Holandska vlada je predložila zbornicama načrt zakona o občni vojaški dolžnosti. O tej stvari je pričakovati burne debate. Občna vojaška dolžnost je stvar, zaradi katere se je bilo omajalo stališče prejšnje vlade.

Izvirni dopisi.

Iz Kobarida, 27. oktobra. Prelepe slovesnosti praznovali smo v tem poletju v našem prijaznem trgu. Dne 12. in 13. julija imeli smo v svoji sredi preljubljenega svojega nadpastirja, prevzvišenega knezo-nadžkofa, ki so potrdili v sv. veri nad tisoč otrok, podelivši jim zakrament sv. birme.

Dne 20. septembra praznoval je petdesetletnico duhovenstva bivši naš „oče-dekan“, velečast. gosp. Jekše, vitez Franc Jožefovega reda, pri tej priliki imenovan pravim konzistorijalnim svetovalcem; a dne 25. t. m. bil je slovesno vmeščen novi naš „župnik-dekan“, prečast. gosp. Jurij Peter nel. Slovesnost bila je kaj ginja, tolikanj ginja, ker je prednik izročal nasledniku svojemu staro, imenitno faro, opisovaje v prelepem govoru nekatere znamenitejšje prednike svoje, katerih je bilo v teku 600 let precejšnje število, od katerih so tu pastirovali trije jako dolgo časa, 42, 44 in celó 46 let.

„Ako najdeš kaj plevela na tej duhovni njivi,“ — rekel je si volasi starček med drugim, — „posnemaj učenika in mojstra svojega, Jezusa Kristusa, ruvaj ga s plevelnico prave krščanske ljubezni, — ne z ostrojtjo, s trpkimi besedami, — to le škoduje. Prijaznost, ponižnost, ljubezen, pa tudi odločnost in neupogljivost, — kjer in kadar treba, — bodo naj Ti svitile zvezde-vodnice itd. Plevel nahaja se na vsaki njivi, tudi tukaj ni brez njega, in, hvala Bogu, ni še preosat, dal bi se torej s previdnim, pametnim in možatim vedenjem izrovati. Ta plevel je pa: škodljivi in jako pogostni plesi v nekaterih krčmah. Ako ta plevel izrujete, plese zabranite, ali vsaj močno skrbite, hvaležni Vam bodo, prečastiti gosp. dekan, vsi za večni in časni blagor svojih skrbni in vneti Kobaridci in okoličani.“

Osupnila nas je pri tej slovesnosti odsotnost zastopnika c. kr. vlade, ki je tudi patron fare; to nas je bolelo, in sicer toliko bolj, ker je bil dosedaj vladni zastopnik še pri vsaki instalaciji, in tudi k tej bil je obljubljen prihod.

Vreme imamo nekaj časa neprijetno, ker preveč dežuje. V nedeljo bilo je lepo; včeraj popoldne je pa močno gromelo, tudi bliskalo se je. Letino imamo srednje-dobro.

Iz Borovnice, 22. oktobra. Dne 11. t. m. smo imeli nenavadno slovesnost, ko je bil namreč blagoslovljen novi veliki oltar v farni cerkvi sv. Marjete. Da se je vse vršilo najslavesneje, kolikor je po razmerah mogoče, je umevno ker naravno. Belo oblečene deklice v dveh vrstah okoli novega oltarja in štirje vnauji gospodje so poveljčali slovesnost. Blagoslovljenje je zvršil veleč. g. dekan vrhniški, ki je tudi v prekrasnem govoru pojasnil pomenljivost oltarja v starem in novem zakonu, opominjajoč ljudi, naj radi

tukaj iščejo tolažbe. Popoldne se je vršilo sredi vasi tudi blagoslovljenje kapelice žalostne Matere B., katero je dala neka vrla rodbina prenoviti ter okrasiti z lepimi slikami.

Novi oltar v najnovejšem renesanskem slogu je prav lepo izdelal g. F. Toman, vrata pri tabernakeljnu, križ pod kupolo in nad kupolo pa pasar g. S. Zadnikar. Prelepa slika sv. Marjete pa je iz spretnih roke g. S. Ogrina z Vrhnike. Tudi presbiterij se je moral prenoviti, preslikala sta ga gg. S. Ogrin in A. Jebračin. Na oboku nad oltarjem je velika podoba sv. Marjete v nebesa vzete, ob strani so podobe štirih podružniških patronov. Ob enem je vložen nov tlak v presbiteriju. Tako je nekdanja zapuščena cerkev popolnem prenovljena in okrašena, kar je v čast v prvi vrsti č. g. župniku, dalje pa tudi vsem župljanom, ki so sploh kaj k temu pripomogli.

Iz Celovca, 23. oktobra. „Družba vednega čiščenja najsvetejšega zakramenta in oskrbovanja cerkvene oprave za ravne cerkve v krški (koroški) škofiji“ razpošlja svoje trinajsto letno poročilo, letos prvič tudi v slovenskem jeziku. Da se je družba začela več ozirati na slovenski del Koroške, da je jela izdajati tudi slovenska letna poročila, imamo zahvaliti neumornega družbenega vodjo, preč. g. dr. Alojzija Cigoj-a, ki si je za to družbo stekel že neizmer-nih zaslug.

Letnemu poročilu povzamemo te-le podatke: Dne 4. septembra t. l. se je vpričo mil. g. knezoškofa, mnogih duhovnikov in nekaterih katoliških tajikov ter družbinah gospej slovesno odprla izložba cerkvene oprave, ki jo je za letos priskrbel družba — in vršil se je občni zbor. Predstojnik družbe, preč. g. dr. Alojzij Cigoj, je po svoji navadi temeljito in pregledno poročal o društvenem delovanju in gibanju preteklega leta. Razmotrival je družbeni namen in kazal, kako je družba skušala doseči to svojo vzvišeno nalogo. Marljivi udje in blagi dobrotniki so pripomogli, da je družba mogla vstreti vsem prošnjam za cerkvene oprave. Imela pa je družba dohodkov: vkupe 3897 gld. 47½ kr. (doneskov družbenikov 1275 gld. 21 kr., darov 57 gld. 92 kr., skupnine za naročeno cerkveno opravo 2540 gld. 40 kr. itd.); stroškov vkupe 4216 gld. 55½ kr. (za blago cerkvene oprave 3140 gld. 6 kr., delavcem 694 gld. 90 kr. itd.) Primanjkuje tedaj 319 gld. 8 kr.

Letos izložena oprava se je razdelila 50 cerkvam, in sicer 44 cerkvam brezplačno, 6 jih je pa, ki so za opravo nekaj plačale. V vsem se je razdelilo: 3 pluvijali, 20 mašnih plaščev, 10 alb, 8 koretelnov, 8 obhajilnih burz, 8 obhajilnih stol, 14 altarnih pokrival, 1 antependij, 1 obhajilni prt, 2 altarni blazinici, 4 velumi, 2 plašča za ciborij, 4 prti za mrtvašnice, 6 cingul, 3 bireti, 2 cerkveniški obleki, 23 plaščev za ministrante, 14 ministrantovskih koretelnov, 6 tucatov korporalij, 3 tucati humeralij, 8 tucatov pal, 6 tucatov lavabo-rutic in 7 tucatov purifikatorijev. — Družba pazi strogo na to, da se pri napravi cerkvene obleke ravna natančno po dotičnih liturgičnih ukazih zastran blaga, barve, oblike in kroja.

Ko je č. g. vodja končal svoje poročilo, spregovorili so še prevz. g. knezoškof Jožef, zahvalili družbenike in vse darovalce in sotrudnike pri tem vzvišenem delu ter jim podelili apostolski blagoslov.

—rn—

Dnevne novice.

V Ljubljani, 30. oktobra.

(Deželni glavar g. Oton Detela) je bil včeraj od presvetlega cesarja sprejet v avdijenci, da se zahvali za imenovanje kot deželni glavar. Cesar ga je prav milostno sprejel in izražal svojo zadovoljnost, da ga je mogel imenovati glavarjem. Tudi je z njim govoril o raznih deželnih zadevah, zlasti o velikih nesrečah, ki jih je huda ura napravila na Gorenjskem in ob osuševanju ljubljanskega močvirja, za katero se posebno zanima. Gosp. glavar je rekel, da se more delo takoj pričeti, ko slavna vlada dovoli potrebne denarne podpore, ker dežela in prizadeti prebivalci dela nikakor ne morejo izvršiti iz lastne moči.

(Z Dunaja) se poroča: Dne 27. t. m. je bila deputacija mestnega zastopa ljubljanskega pri trgovinskem ministru in ga prosila, naj se osnuje osrednje ravnateljstvo v Ljubljani za one železnice, ki

pregajo Kranjsko. Od ministra so šli k generalnemu ravnatelju Czediku.

(Vlomiti je skušal) nocojšnjo noč kmalu po drugi uri neznan lopov v „Katol. Bukvarno.“ V ta namen je z apnom namazal in izrezal šipo vnanjega okna, katero je odprl ter že odpirati začel notranje okno, ko sta ga zapazila mestna redarja. Zbežal je in tekel proti Ljubljani. Prihitelo je še več mož mestne straže, in ko je videl malopridnež, da policiji ne more uiti, skočil je blizo mesarskega mesta v vodo. Redarji so gledali za njim, a zgnil je. — Na kraju vloma našla je policija orodje, s katerim se je hotel neznanec pot napraviti do prodajalnice.

(Iz Notranjske Bistrice) se nam piše: Grozna huda burja, kakršne stari ljudje komaj pomnijo, je razsajala po naši dolini 28. in 29. oktobra ter ljudem mnogo škode povzročila. Mnogo sadnega drevja, katero je še zelenelo, je polomila ali izruvala, dimnike podirala, opeko in slamo raz strehe pometala. In celó železnični vlak je le počasi dalje sopihal; bati se je bilo, da se vagoni prevrnejo, kakor se je bilo to pred več leti ravno v naši fari pripetilo. Burja je zares velika nadloga za naše kraje. Hvala Bogu, da nas tako strašno viharji vendar prepogosto ne obiskujejo. To je tudi uzrok, da pri nas sadjarstvo ne more tako napredovati, kakor bilo želeti.

(Volitev v Istri) vrši se danes. Ker pa je tržaško namestništvo uničilo prvotno volitev v Saničentu, kjer je bilo izvoljenih 6 hrvatskih volilnih mož in je včeraj italijanska stranka gotovo napela vse sile za zmago, utegne danes zmagati italijanski kandidat marquis Polesini. Danes smo prejeli iz Istre obširnejši dopis o volilni borbi. Človek skoraj ne more verjeti, da je kaj takega mogoče!

(Iz Škofje Loke) se nam piše dne 19. t. m.: Danes je imel naš uršulinski samostan veselo slovesnost. Prevzvišeni knezoškof so namreč po cerkvenem obredu odprli vhod v prikupljeni, nekdanj grajski vrt in s tem jako ugodno razširili samostanski svet (klavzuro). Po opravljeni sv. maši bil je sprevoz iz cerkve po starem vrtu, ob potih z napisi in zastavami ozaljšanim. Za svetim križem šle so gojenke v belih ogrinjalih, dve ste nesli banderei, drugi dve podobi Matere Božje in samostanskega varuha sv. Jožefa. Za gojenkami bila je asistenco in knezoškof, nato redovnice. Ko zvon naznanil pričetek obreda, zagrmil z višine strel, ki nadalje spremlja in povzdiguje svečanost. Kaj milo se je po vrtu razlegalo vbrano petje mlado-čistih glasov, s petjem vrstil se je rožni venec in druge molitve. Ko pod slavolokom sprevoz prestopi na novi vrt, v čistem zraku ter v jesenskem solncu osvetljen, brala se je po obrazih vseh radost o nepopisno krasnem razgledu s te višine po lepi gorenjski strani do planinskih velikanov. Med blagoslovljenjem in petjem dospeli smo na vzvišeni kraj; tu položil deklica križ na steno zidu in podobi na altarček; knezoškof vse to blagoslovil in molijo litanije vseh svetnikov. Nato se vrnemo navzdol s krepko navdušenim petjem in idemo v cerkev nazaj, Boga zahvalit za novo milost. Mladost se je tega dne že davno veselila, in le iz srca je kipela zahvala, katero je deklica v imenu sodružnic v jako lepo vezanih besedah izrekla premilostnemu knezoškofu, da so novi vrt blagoslovili, kjer bode čisti zrak jim krepil zdravje, vsaka cvetka pa živo budila in spodbudevala k nabiranju onih višje cenjenih notranjih cvetlic na duših, brez katerih tudi rajski vrt nima prave vonjave, ne vrednosti na tem svetu. Iz srca privoščimo marljivemu samostanu pridobitev tega vrta; naj Bog tam krepí moč in zdravje neutrudljivih redovnic na korist izročene jim ubogljive mladine. V gradu je zdaj še sodnija in davkarija; o novem letu prevzame ga samostan. Prehod iz samostana do tja je že dozidan, otvoriti se pa iz spomladi ne bo mogel.

(Premeščen) je vojaški duhovnik čast. gosp. J. Klobovs iz Maribora v Sarajevo.

(Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske) od 18. do 24. t. m.: Novorojencev je bilo 29, mrtvorojenca 2; umrlo je 10 oseb, in sicer 1 za grizo, 1 za jetiko, 8 za raznimi beleznimi. Med umrlimi so bili trije tujei, trije v zavodih. Obbolelo je 15 oseb za ošpicami, 2 za škrlatico.

(Bralno društvo v Kostanjevici) priredi dne 8. novembra t. l. v društvenih prostorih veselico s tombolo in petjem. K obilni udeležbi vabi najljubneje o d b o r.

(Znižanje tovarne voznine.) O znižanju tovarne voznine, katero je dovolilo c. kr. generalno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic za leto 1891,

in ki je razglašena v naredbenem listu c. kr. trgovskega ministerstva za železnice in brodarstvo, naznanjamo to-le: Za sadje, kakor je navajata točki 395 in 396 tarifnega dela I., znižala se je do preklica, toda najdalje do konca decembra 1891, ako se oddaja isto v poljubni množini tovarna cena lokalne tarife do postaje Ljubljana državni kolodvor iz Trzina od 11 kr. od 100 kg na 8 kr., iz Domžal od 12 kr. na 10 kr., in iz Jarš-Mengiša od 14 kr. na 11 kr.; če se pa oddá, oziroma če se plača voznine najmanj od 5000 kg za voz, zniža se tovarna cena lokalne tarife do postaje Ljubljana državni kolodvor iz Trzina od 10 kr. od 100 kg na 6 kr., iz Domžal od 11 kr. na 8 kr., iz Jarš-Mengiša od 13 kr. na 9 kr., in iz Kamnika od 16 kr. na 15 kr. Nakladanje in razkladanje morajo si stranke na svoje troške priskrbeti. Zniža se potem kartiranje.

(Dobava za c. in kr. vojsko.) C. in kr. državno vojno ministerstvo namerava si potrebnost 8000 zimskih koev, 6200 poletnih odev in 5700 konjskih plaht za leto 1892 zagotoviti potem splošnje konkurence. Zmožni in solidni podjetniki se s tem vabijo, da svoje ponudbe vložijo najkasneje do 24. novembra 1891 do 10 ure popoldne pri državnem vojnem ministerstvu. Kakovostni in drugi podrobni pogoji razvidijo se iz zvezka pogojev kateri leži z ponudbenim obrazcem vred vsakemu na ogleđ tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani. Te zvezke pogojev je lahko tudi kupiti za 4 kr., tiskana pola pri vojnih intendencijskih.

(Odkritje spomenika.) Danes opoldne so na pokopališču pri sv. Krištofu odkrili spomenik na grobu Karla Deschmanna.

Častitemu vredništvu dnevnika „Slovenec“
v Ljubljani.

V Vašem listu, št. 238. z dné 10. oktobra t. l. je dopis iz Novega Mesta, kateri se, kar se mene tiče, tako glasi: „G. okrajni glavar nabira med meščani in baje tudi drugod podpise za zaupnico. Njegov sluga hodi okrog in išče podpisov. To lahko dokažemo. Naroča celó, naj ta ali oni pride v pisarno, da vpiše podpis zaupnico. No, to bode lepa zaupnica! Prepričan pa sem, da jih pojde malo na limanice.“

Na podlagi § 19. tiskovnega zakona naročam vam, da naj sprejmete v Svoj list sledeči popravek:

Jubilejske ustanove.

Povodim praznovanja 40letnice vladanja Nj. Velikvlasta cesarja Frančiška Jožefa I. ustanovila je trgovska in obrtniška zbornica

8 ustanov po 25 goldinarjev
za onemogle obrtnike vojvodine kranjske.

Te ustanove se s tem za leto 1891. razpisujejo.

Prošnje naj se podpisani zbornici do 20. novembra t. l. dološljejo, priloži naj se jim pa od župnijskega in občinskega urada potrjeno dokazilo, da je prositelj bil obrtnik, da zdaj zaradi onemoglosti ne more več delati in da je ubog.

V Ljubljani, dné 22. oktobra 1891.

Trgovska in obrtniška zbornica
za Kranjsko. (1440) 3-2)

V navedenem poročilu je vsaka beseda, od prve do zadnje, neresnična in izmišljena. Zaupnic nijsem nikoli iskal, jih ne iščem, a jih tudi ne potrebujem.

Rudolfovo, dné 28. oktobra.

Friderik vitez pl. Schwarz,
c. kr. okrajni glavar.

Telegrami.

Dunaj, 30. oktobra. Zjutranji buletin o nadvojvodinji Margareti: Tekom noči so se večkrat ponavljale telesne slabosti. Proti jutru se je zboljšalo.

Dunaj, 30. oktobra. Finančni minister dr. Steinbach je odgovoril na interpelacijo Pfeiferjevo o prevelikem obdačenju trgovcev mnogih dolenskih okrajev, da se je dohodninski davek odmeril na podlagi neovrženih nasvêtov zaupnih môž in da se čujejo pritožbe le proti občinskim prikladom, ne pa proti davkom. Minister je tudi naročil finančnemu ravnateljstvu v Ljubljani, naj po uimah poškodovanim posestnikom za zemljiški davek primerno podaljša obroke.

Dunaj, 30. oktobra. Pri prvem branju predloga Foreggerjevega o prememb tiskovnega zakona govorili so Pacak, Lueger, Plener in Pernerstorfer, Feliszewski, na kar se je sklenilo, da se predlog izroči odseku 24 članov. Potem se je začela debata o budgetu ministerstva bogočastja in nauka.

Praga, 30. oktobra. „Hlas Naroda“ poroča: Grof Harrach je odklonil predsedništvo odseku za etnografično razstavo v Pragi, ker je preobložen z opravili.

Kodanj, 29. oktobra. Ladija „Polarstern“ z ruskim carjem in carico zaradi viharja ni odplula.

London, 29. oktobra. Zasebno se poroča iz Japana, da je bil včeraj hud potres v Hivgu in Osaki. Strah je bil velik, več oseb mrtvih.

Piccoli-jeva tinktura za želodec

je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov vrejšče sredstvo, ki krepí želodec, kakor tudi pospešuje telesno odprtetje. — Cena steklenici 10 kr. (300—222)

Podlaga za postelje

iz kavčuka
najboljše kvalitete pri
M. F. D. K. R. A. J. Š. E. K.,
Špitalske ulice, Ljubljana.

Bogato zalogo ličnih s pravim
zlatom pozlačenih (1434) 11-11

nagrobni križev

priporoča po nizkih cenah

Andr. Druškovič,

trgovec z železnino v LJUBLJANI,
Mestni trg št. 10.

Na zahtevo pošlje obrazce
in ilustrovane cenike franko.

Dunajska borza.

Dné 30. oktobra.

Papirna renta 5%, 16% davka	91 gld. 50 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	91 " 35 "
Zlata renta 4%, davka prosta	109 " 30 "
Papirna renta 5%, davka prosta	101 " 70 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1005 " — "
Kred tne akcije, 160 gld.	276 " 25 "
London, 10 funtov stl.	117 " 55 "
Napoleon (20 fr.)	9 " 34 "
Cesarski cekini	5 " 59 "
Nemških mark 100	57 " 75 "

Dné 29. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	103 gld. 70 kr.
Ogerska papirna renta 5%	107 " 80 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	134 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	145 " 75 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	181 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma " " " " 4 1/2%	100 " 20 "
Kreditne srečke, 100 gld.	184 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	61 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 50 kr.
Avstr. radečega križa srečke, 10 gld.	16 " 80 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	19 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	59 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	48 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	148 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2805	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	88 " 75 "
Papirni rubelj	1 " 22 "
Laskih lir 100	45 " 50 "

Tuji.

28. oktobra.

Pri **Maliču:** Brüll, Zantner, Müllner, Hochstätter, Abeles, Leydlmayer, Oresnik, Hönigsfeld, Hofbauer, Schuster, Sinareich, Trebitsch, Bart, Bruckner, trgovci; Brückner, potovalec, z Dunaja. — Rom, trgovec, iz Kočevja. — Hoffman, trgovec, iz Grada. — Bazelli, zasebnik, iz Trsta. — Zivetti, restavratör, z Reke. — Seberich, nadporočnik, iz Gravoze. — Moritz, potovalec, iz Celove. — Göndör, trgovec, z Ogerskega. — Putik, trgovec, iz Beljaka. — Jerzabek, trgovec, iz Morav. Novega Mesta.

Pri **Stonu:** Mouhart in Aufmuth, trgovca, iz Grada. — Klekner, Kohnberger, trgovca; Pam, Kule, potovalec, in Tscheppe, z Dunaja. — Hodurger, uradnik, s soprogo: Likoser, e. in kr. polkovnik, iz Trsta. — Illovar iz Bove. — Karlin, župnik, iz Smlednika. — Lhota iz Prage. — Lenk iz St. Petra. — Preissler, trgovec, iz Gablonca. — Keršič, trgovec, iz Podklostra. — Innerebner, trgovec, iz Inomesta.

Pri **bavarskem dvoru:** Vogrin s soprogo s Češkega. — Ovek, potovalec, iz Kamnika.

Pri **južnem kolodvoru:** Brée, trgovec, z Dunaja. — Spehar, trgovec, iz Gabetiša. — Tomasi iz Trsta. — Aljančič, gostilničar, z Gorenjskega. — Gaggia, zasebnik, iz Benetk. — Bulkové, zasebnica, iz Grada. — Molnar, zasebnica, iz Budimpešte. — Jandan iz Celove.

Umrli so:

28. oktobra. Anton Šulc, blavec, 36 let, Kravja dolina 11, jetika. — Ivan Venčina, paznikov sin, 2 meseca, Rožne ulice 29, katar v črevih.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		razkomara v mm	kopijomera po Celsiusu		
27. u. zjut.	736.2	1.6	m. vzh.	jasno	
28. u. pop.	736.2	6.2	"	"	0.00
29. u. zveč.	737.8	1.2	"	"	

Srednja temperatura 30°, za 5.1° pod normalom.

Zahvala.

Gosp. Ivan Navratil blagoslovljen je pristopiti akad. društvu „Slovenija“ na Dunaju kot podpornik ter mu pokloniti znesek 5 goldinarjev.

Za ta velikodušni dar izreka svojo najiskrenejšo zahvalo ter prosi še nadaljnje naklonjenosti

odbor.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

MERCUR

menjarnična delniška
družba na Dunaju,
I., Wollzeile štev. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

50.000 goldinarjev

se dobi z jedno

promeso zemljiško-kreditnih srečk

à 1 1/4 gld. in 50 kr. kolek.

Žrebanje že 5. novembra!